

РЕШЕНИЕ

№ 46

гр. М., общ. М., обл. В., 12.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – М., I-ВИ НАК. СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Анелия Димитрова

при участието на секретаря Е.Г.

като разглежда докладваното от Анелия Димитрова Административно наказателно дело № 20231450200087 по описа за 2023 година

ВЪЗ ОСНОВА НА ЗАКОНА И ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

РЕШИ:

НАЛАГА на основание чл.266 ал.3 вр. с ал.1 от Закона за горите **АДМИНИСТРАТИВНО НАКАЗАНИЕ** – **“БЕЗВЪЗМЕЗДЕН ТРУД В ПОЛЗА НА ОБЩЕСТВОТО“** в размер на **40 /ЧЕТИРИДЕСЕТ / ЧАСА** за срок от 1 /ЕДНА/ ГОДИНА на А. А. А. с ЕГН *****, от с.М., община М., ул.“С.В.“ № 6, за извършено нарушение по чл.213 ал.1 т.1 и т.2 от ЗГ, за което е бил издаден АУАН № 1230/03.11.2022 г.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба в 14- дневен срок от получаване на съобщението от страните пред ВрАС.

ДА СЕ ИЗПРАТИ препис след влизане на решението в сила на С.М.К. - Директор на РДГ гр.Б. и на Началника на РСИН гр.В., като му **УКАЗВА**, че след изпълнение на наказанието, следва да се изпрати на съда препис от доклада по чл.81г ал.2 от ЗАНН.

ДА СЕ ВЪРНЕ административнонаказателната преписка на наказващия орган по компетентност, след влизане на съдебното решение в

сила.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

МОТИВИ:

Производството е по реда на чл.58а и следващите от ЗАНН.

Образувано е по материали по Преписка № 1230/2022 г. по регистъра на РДГ-Б., водена въз основа на АУАН, съставен срещу А. А. А. с ЕГН *****, от с.М., община М., за извършено нарушение на чл.213 ал.1 т.1 и т.2 от закон за горите.

За административнонаказващия орган в лицето на Директора на Регионална дирекция по горите – Б.-С.М.К., не се явява представител и не изразява становище по съществото на спора.

Нарушителят А. А. А. редовно призован, се явява лично, като признава извършеното нарушение и моли съда за по-леко наказание.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

Акт за установяване на административно нарушение № 1230/03.11.2022 г. е изготвен на 03.11.2022 г., затова, че на 01.11.2022 г. в с.М., община М., ул.“В.” № 4 се е разпоредил /продава/ 1 пр.м3 дърва за огрев от акация и келяв габър, немаркирани с КГМ и без Превозен билет, каквито са изискванията на чл.213 ал.1 т.1 и т.2 от Закон за горите. Нарушението е установено на 01.11.2022 г., като са нарушени разпоредбите на чл.213 ал.1 т.1 и т.2 от Закон за горите.

По делото е приложено НП № 533 от 12.09.2022 г. издадено от С.М.К.-Директор на РДГ гр.Б., въз основа на актова преписка № 533 от 12.09.2022 г. и Акт сериен № 0110917 от 10.05.2022 г. срещу А. А. А. затова, че на 08.05.2022 г. в с.М., на ул.“О.” № 8, се е разпоредил /продава/ 1 пр.м3 дърва за огрев от дървесен вид дъб и цер, немаркирани с КГМ и без Превозен билет.

С.М.К. - Директор на РДГ гр.Б., в качеството му на

административнонаказващ орган е изпратил материалите с № 1230/13.03.2023 г. до Районен съд гр.М., с искане да бъде наложено административно наказание "Безвъзмезден труд в полза на обществото" спрямо нарушителя А. А. за извършените от него нарушения по чл.213 ал.1 т.1 и т.2 от Закон за горите.

Съдът в изпълнение на задължението си за контрол по законосъобразността на образуването и провеждането на административнонаказателното производство, установи следното:

Искането е процесуално допустимо, тъй като е депозирано от надлежна страна С.М.К. - Директор на РДГ гр.Б. и в срока по чл.58а от ЗАНН. Административнонаказващият е бил сезиран от длъжностно лице по смисъла на чл.37 ал.1 от ЗАНН, съобразно изискванията на закона.

Разгледано по същество е и основателно по следните съображения:

АУАН серия № 1230/03.11.2022 г. е издаден в съответствие на процесуалните правила: Деянието за което е била ангажирана административнонаказателната отговорност на нарушителя е било квалифицирано по чл.213 ал.1 т.1 и т.2 от Закон за горите.

Нарушителят се признава за виновен и предоставя на съда да прецени относно искането на административно наказващия орган за налагане на административно наказание "Безвъзмезден труд в полза на обществото".

Горните обстоятелства се установяват от показанията на разпитания актосъставител И. И. и свидетеля Т. Т., чиито показания съдът кредитира изцяло с оглед тяхната последователна и логическа изложеност, взаимна кореспондентност и съответствие с приложените по делото писмени доказателства.

По така изложените съображения от страна на страните в процеса, съда счита следното:

Съобразно разпоредбата на чл.213 ал.1 т.1 от Закон за горите е видно, че се забраняват покупко-продажбата и други разпоредителни сделки, товаренето, транспортирането, разтоварването, придобиването, съхраняването и преработването на дървесина, немаркирана с Контролна горска марка, съответно с производствена марка, а съобразно т.2 от същия член и алинея, ако дървесината не е придружена с Превозен билет. Такава Контролна горска

марка или производствена марка е необходима за доказване произхода на дървата от страна на нарушителя, а както стана ясно от по-горните абзаци разпореждането, респективно продаването от негова страна на дървата не притежават такива нито към момента на проверката, нито към настоящия момент. Липсват каквито и да е документи, доказващи произхода на дървата, както и наличието на Превозен билет. Очевидно е, че действията на нарушителя са в разрез с описаното по-горе и изцяло покриват съдържанието на нарушението по чл.213 ал.1 т.1 и т.2 от Закон за горите. В тази връзка следва да се има в предвид, че нарушителя не оспорва установеното, като признава изцяло всички факти и обстоятелства по установената фактическа обстановка.

Административнонаказващият орган е наложил на нарушителя А. А. А. Административно наказание Глоба в размер на 60 /шестдесет/ лева по чл.266 ал.1 от Закон за горите, във връзка с чл.213 ал.1 т.1 от ЗГ и Глоба в размер на 60 /шестдесет/ лева по чл.266 ал.1 от Закон за горите, във връзка с чл.213 ал.1 т.2 от ЗГ. Съобразно нормата на чл.266, ал. 1 от Закона за горите действаща към момента на извършване на нарушението "Наказва се с глоба от 50 до 3000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание, физическо лице, което в нарушение на този закон и на подзаконовите актове по прилагането му сече, извозва, товари, транспортира, разтоварва, придобива, съхранява, преработва или се разпорежда с дървесина и недървесни горски продукти", а съобразно ал.3 от същия член "Когато нарушението по ал.1 е извършено повторно наказанието е Глоба от 500 до 3000 лева или „Безвъзмезден труд в полза на обществото".

Спорът е съсредоточен в това, че нарушенията са били извършени от страна на нарушителя А. А. А. в условията на "повторност". В случая следва да се има предвид, че законодателя с последните промени в ЗАНН е указал какво следва да се разбира под "повторност" на нарушенията, като съобразно §1 ал.2 от ДР на ЗАНН, ДВ бр.109 от 2020 г., влезли в сила на 23.12.2021 г. "Предвиденото наказание за повторно нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община се налага, когато нарушението от физическото лице или неизпълнението на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община е извършено в едногодишен срок от влизането в сила на акт, с който е наложено административно

наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид, освен ако в специален закон е предвидено друго". Законодателят е указал с тези промени в ЗАНН и какво следва да се разбира под нормата на нарушение от същия вид, като съобразно §1 ал.1 т.6 от ДР на ЗАНН "Нарушение от същия вид от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община от същия вид" е това нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, което осъществява признаците на същия основен състав на административното нарушение, независимо дали осъществява признаците на квалифициран или привилегирован състав". А от материалите по делото е видно, че нарушителят А. А. А. е бил наказан за извършено от него нарушение по чл.213 ал.1 т.1 и т.2 от Закона за горите с НП № 533/12.09.2022 г., издадено от С.М.К.-Директор на РДГ гр.Б., влязло в сила на 07.10.2022 г.

Тоест в едногодишния срок от влизането в сила на наказателното постановление – 01.11.2022 г., нарушителят А. А. А., отново е извършил същите административни нарушения от ЗГ. Следователно извършеното от нарушителя изцяло припокрива нормата на "повторност" на нарушенията, описана съвсем изчерпателно от законодателя в посочените по-горе законови норми.

Нарушителя А. А. А. е съзнавал общественотоопасния характер на деянието си, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е допускал тяхното настъпване, което от своя страна е индиция, че нарушителят е бил наясно, че извършва нарушения от същия вид, но не е съобразил поведението си със законовите норми.

Извън изложените доводи, в това производство съдът следва да съобрази дали от влизането в сила на акт, с който е наложено административно наказание за нарушение от същия вид или имуществена санкция за неизпълнение на задължение от същия вид е изтекла повече от една година, за да не попада това нарушение в хипотезата, касаеща повторност. Тези условия очевидно не са налице и извършеното от нарушителя А. А. А. нарушение попада изцяло в условията, фиксирани от законодателя като "повторност", тъй като НП е влязло в законна сила на

07.10.2022 г., а извършеното друго нарушение от страна на нарушителя А. А. А. е от 01.11.2022 г., т.е. извършено е в едногодишния срок от влизането в сила на описаното наказателно постановление.

И както стана ясно от изложеното по-горе, нарушителят А. А. А. е извършил нарушенията си в условията на "повторност", поради което и спрямо него следва да бъде приложена нормата на чл.266 ал.3 от ЗГ. Настоящият съдебен състав счита, че с оглед степента на обществена опасност на нарушението, стойността на вредите, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения, както и личността на нарушителя, който се явява повторно нарушител на Закона за горите и с оглед целите на административните наказания, съобразно нормата на чл.12 от ЗАНН - да се предупреди и превъзпита нарушителя към спазване на установения правен ред и се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, следва да приеме искането на административнонаказващия орган за налагането на административно наказание "Безвъзмезден труд в полза на обществото" като основателно. Съобразно нормата на чл.13 ал.2 от ЗАНН "За административно нарушение, извършено повторно или на системно извършване, може да се предвижда наказание безвъзмезден труд в полза на обществото, което да се налага самостоятелно или едновременно с друго наказание по ал.1".

Тъй като съобразно нормата на чл.16а от ЗАНН "Безвъзмездният труд" е труд, който се полага в полза на обществото без ограничаване на други права на наказания, то неговата продължителност не може да бъде по-малко от 40 часа и повече от 200 часа годишно за не повече от две последователни години, съобразно чл.16а ал.2 от ЗАНН. В конкретния случай съда счита, че следва да наложи административно наказание от този вид самостоятелно и в минимален размер за извършеното от А. А. А. нарушение, т.е. в размер на 40 часа годишно за нарушението, съобразявайки се с нормата на чл.27 ал.2 от ЗАНН и тежестта на нарушението, подбудите за тяхното извършване и имотното състояние на нарушителя. В хода на съдебното следствие не са събрани доказателства, които да мотивират по-висок размер на административните наказания от минимално предвиденото за тях, доколкото се касае за разпореждане /продажба/ на дърва за огрев. Според материалите по делото нарушителят е съдействал при направената проверка и

не оспорва извършеното от него. Поради изложеното, съдът приема, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с минималното наказание по закон, а именно "Безвъзмезден труд в полза на обществото в размер на 40 часа за срок от 1 година" за извършеното нарушение.

Със своя съдебен акт съдът постанови да се изпрати препис след влизане на решението в сила на С.М.К.-Директор на РДГ гр.Б. и на Началника на РСИН гр.В., като указва на последния, че след изпълнение на наказанието, следва да се изпрати на съда препис от доклада по чл.81г ал.2 от ЗАНН.

Със своя съдебен акт съдът постанови да се върне административнонаказателната преписка на наказващия орган по компетентност, след влизане на съдебното решение в сила.

По гореизложените съображения съдът постанови решението си.

Съдия при Районен съд – М.: _____